

Kevadelugu

JILL BARKLEM

Inglise keelest tõlkinud Eve Laur

Murakahekk

Paljude põlvkondade kestel on hiirepered Murakaheki puude juurtesse ja tüvedesse endale kodu rajanud. Kui sul õnnestub kunagi sealkandis käia, võid näha pisikesest korstnast tõusvat suitsuviirgu või koguni järsku treppi sügaval puutüves.

Murakaheki hiirtel on palju tegemist. Nad hangivad ise

endale süüa ning korjavad ilusa ilmaga heki- ja lähematelt põldudelt taimi, vilju ja pähkleid.

Siis valmistavad nad maitsvaid moose, hapukurke ja hoidiseid, mis seisavad Aidakännus isand Õuna ülevaatuses all. Isand Õuna naine emand Õun on imehea kokk ja nende kodus Metsõunapuus valitseb alati kookide ja äsja küpsetatud leiva lõhn.

Emand Õun

Isand Õun

Kuigi hiired on väga töökad, jätkub neil alati aega lõbutseada.

Nad kasutavad meeleldi võimalust kokku tulla ja pidutseda ning nende lemmikpeopaik on Vana Tamme loss.

Seal elavad härra ja proua Metshiir oma tütre Priimulaga.

Härra & Proua Metshiir

Priimula

Priimula parim sõber on Wilfred Käokannus, kes elab heki lõpus valgepöögis.

Wilfred ja tema vend Ohakas armastavad oma õdedele Urvale ja Ristikule vempe visata.

Siin on mainitud ainult mõnda heki elavatest hiirtest. Nende sõprade ja sugulastega saad tuttavaks „Kevadeloos“.

Wilfred

Oli imeilus hommik. Kevadpäike pugese kõigisse Murakaheki majakestesse ja puude otsas avati väikeseid aknaid.

Kõik hiired olid varakult ärkvel, aga kõige varem ärkas Wilfred, kes elas oma perega valgepöögis. Täna oli Wilfredi sünnipäev.

Voodist välja karanud, jooksis ta isa-ema tuppa ja hüppas nende voodis, kuni talle kingitused kätte anti.

„Palju õnne sünnipäevaks, Wilfred!“ ütlesid isand ja emand Käokannus uniselt.

Hiirepoiss kiskus ilusad pakkepaberid lahti ja loopis põrandale laiali. Tema elevil kilkamine ajas ka õed ja venna üles.

Vanemad keerasid teise külje, et uuesti magama jääda. Wilfred läks trepile istuma ja hakkas oma uut vilespilli puhuma.

